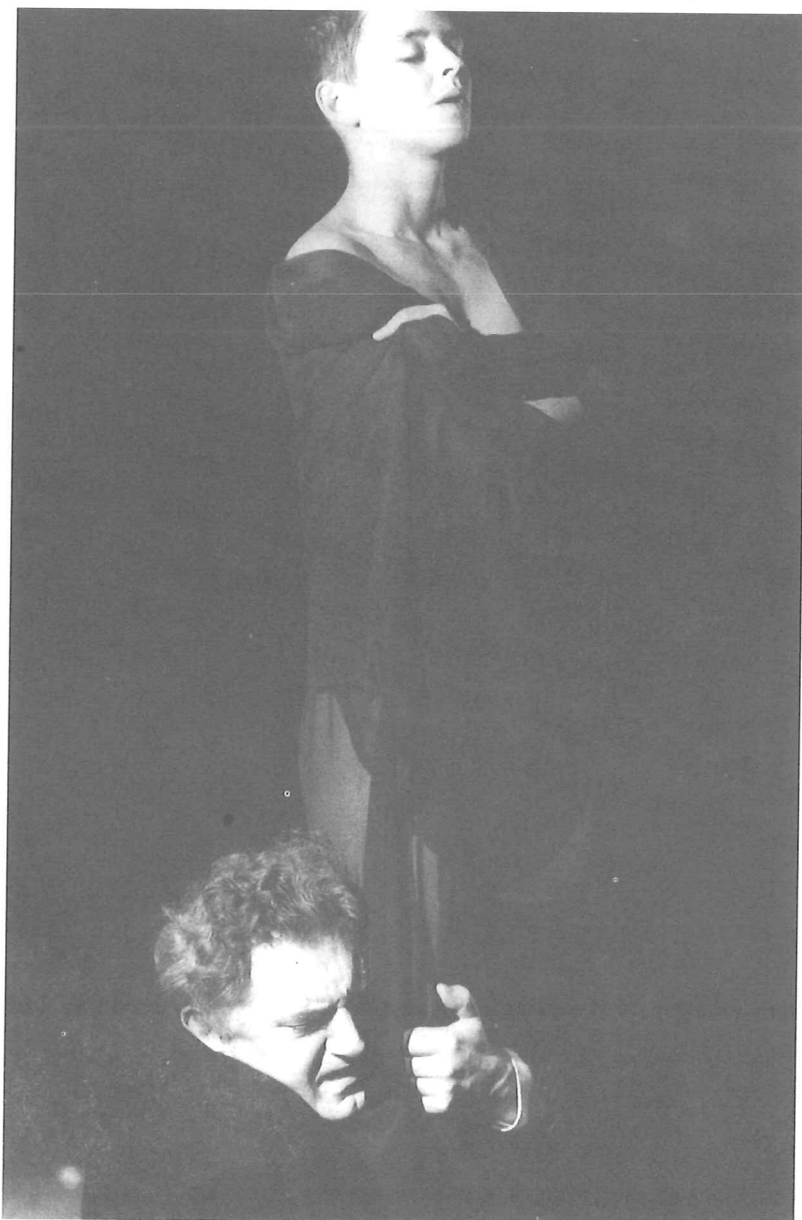

Over mannen en mannen

All for love door Blauwe Maandag

All for Love is uiteindelijk een voorstelling van en voor mannen, meent Bart Van den Eynde. En hij blijft wachten op de voorstelling waarin liefde vanuit het perspectief van de vrouw geanalyseerd wordt.

Zich losjes basierend op de historische personages, maakt Shakespeare van 'Antonius en Cleopatra' vooral het verhaal van een nietsontziende liefde. Op het einde van de 17e eeuw herwerkt Dryden het toneelstuk naar de normen van zijn tijd: de geniale chaos moet wijken voor de voorgeschreven eenheden van tijd, plaats en handeling. Benno Barnard maakte van Drydens tekst een zeer vrije vertaling. Zijn poëtische tekst bewaart het hoogdravende pathos van het oorspronkelijke stuk, voegt een aantal hedendaagse zinswendingen en grappen toe en hertaalt de beeldspraak. Zo zouden we in bevlogen momenten over de liefde willen spreken.

De titel *All for Love or the World Well Lost* maakt duidelijk waar het stuk voor staat. De keuze tussen de absolute, volledige liefde en maatschappelijke ambities. Omdat Cleopatra onvoorwaardelijk kiest voor het eerste, wordt ook Antonius gedwongen te kiezen waar hij niet kiezen wil. Het ene sluit het andere uit en dat weet hij. Haar overgave en zijn zwakte maken hem bang.

Deze tegenstelling wordt getekend in de tweespalt Rome-Egypte. Rome staat voor het rationele, het zakelijke, het mannelijke. Egypte is zinnelijkheid, decadentie en lichamelijke, het vrouwelijke. Tussen deze twee polen laveert Antonius. Hij is bezwiken voor de zinnelijke wereld van de Egyptische, maar kan de afhankelijkheid en de sociale isolatie, die liefde meebrengt, niet aan. Cleopatra's keuze is duidelijk:

'Mijn liefde is sublieme razernij,/ en daarom wordt de wereld om mij heen/ vanzelf een gekkenhuis. Gematigde/ bezorgdheid past bij vulgaire liefde,/ en die weer bij de kleine burgerij./ Maar ik heb met een liefde liefgehad/ die me boven mijn eigen hoofd deed zweven -/ want dat is zoals ik van iemand houd.'

Omringd door haar kaalgeschoren, naakte dienaren/ castraten, pronkt ze in doorschijnende gewaden. In contrast dragen de Romeinen strikte kostuums en Octavia een rood mantelpak.

Op de kale scène hangt alleen een reusachtige bol, symbool van de gelaagde wereld waarin de mens zijn plaats en zin moet vinden. Overal staan kaarsen. Boven tegen de achterwand zit een muzikant die met slagwerk het spreken van de acteurs begeleid. Dit is de tempel van Isis waar de Antonius zich opgesloten heeft. Jan Decleir maakt van Antonius een gewonde gigant. Verbannen uit zijn natuurlijke territorium, is hij stuurloos in Egypte en in zijn passie. Venditius

All for love, BMC / Corneel Maria Ryckeboer